

ΚΟΙΝΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ

του Συλλόγου Εργαζομένων του Υπουργείου Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας

του Πανελληνίου Συλλόγου Εργαζομένων ΟΓΑ (ΟΠΕΚΑ - ΕΦΚΑ)

του Πανελληνίου Σωματίου Εργαζομένων Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης

του Συλλόγου Υπαλλήλων της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων

16.7.2026

Στην κοινή συνέντευξη Τύπου που πραγματοποιήθηκε σήμερα στην ΕΣΗΕΑ, οι εκπρόσωποι των συλλόγων εργαζομένων ανέδειξαν όλα τα θέματα που αφορούν στις πολιτικές που ασκεί το Υπουργείο Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, καθώς επίσης τις συνθήκες εργασίας και την ακραία υποστελέχωση που αντιμετωπίζουν οι υπηρεσίες και οι εποπτευόμενοι φορείς του, που αποτελούν και τον βασικό βραχίονα υλοποίησής τους.

Τρία χρόνια από την ίδρυση του Υπουργείου Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας και είναι σαν να μην πέρασε μια μέρα... Δεν ισχύει το ίδιο όμως για τις δαπάνες του υπουργείου για εταιρείες διαφήμισης και δημόσιες σχέσεις, καθώς για το έτος 2026 έχουν πιστωθεί 2.100.000 ευρώ (!) μόνο για σχετικές «ανάγκες» της Υπουργού.

Στον αντίποδα, για την κοινωνία και τους πολίτες είναι σαν να έχει παγώσει ο χρόνος...:

- 8 στα 10 άτομα με αναπηρία ή/και χρόνια πάθηση βασίζονται στη βοήθεια του οικογενειακού ή του φιλικού/κοινωνικού περιβάλλοντός τους προκειμένου να καλύψουν τις καθημερινές τους ανάγκες, χωρίς να λαμβάνουν οποιασδήποτε μορφής επαγγελματική φροντίδα ή υποστήριξη.
- Οι δημόσιες δομές φιλοξενίας ηλικιωμένων περιορίζονται αποκλειστικά στις βαριά υποστελεχωμένες δομές χρονίως πασχόντων των ΚΚΠΠ, οι οποίες, δεδομένης και της ισχνής δυναμικότητάς τους, δέχονται χρονίως πάσχοντες άνω των 18 ετών.
- Το κόστος στέγασης ως ποσοστό του διαθέσιμου εισοδήματος του νοικοκυριού είναι υψηλότερο στη χώρα μας (35,5%) από ό,τι στην Ε.Ε. (19,2%) μετατρέποντας το δικαίωμα όλων στην πρόσβαση σε αξιοπρεπή στέγη σε προνόμιο.
- Αφαιρείται η έννοια του φύλου από τις αρμοδιότητες των υπηρεσιών που είναι υπεύθυνες για την ισότητα, στοιχείο που δεν αποτελεί απλώς μια διοικητική αλλαγή αλλά αφορά στην αποδυνάμωση της ίδιας της έμφυλης διάστασης στις δημόσιες πολιτικές.
- Δεν υπάρχει ενασχόληση με αποτελεσματικές πολιτικές πρόληψης και προστασίας αλλά διαχείριση της αδράνειας και της υποβάθμισης των πολιτικών ισότητας των φύλων.
- Η χώρα μας κατατάσσεται:
 - 2η στην Ε.Ε. ως προς τη μεγαλύτερη μέση ηλικία αποχώρησης των νέων από τη γονική κατοικία και τελευταία στη μετάβαση από το πανεπιστήμιο στην εργασία,

- στη 2^η χειρότερη θέση της Ευρώπης όσον αφορά στον πληθυσμό σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικό αποκλεισμό, με ποσοστό 27,5%,
 - στην 3^η χειρότερη θέση από το τέλος μεταξύ των χωρών της Ε.Ε. όσον αφορά στο ποσοστό κατανομής του πληθυσμού με σοβαρή υλική και κοινωνική στέρηση (14,9%),
 - μεταξύ των πιο γηρασμένων χωρών της Ε.Ε., καθώς η φυσική μεταβολή του πληθυσμού παραμένει αρνητική, με τους θανάτους να υπερβαίνουν τις γεννήσεις και τη δημογραφική πίεση να εντείνεται,
 - στην 22^η θέση στην Ε.Ε. όσον αφορά στο πλήθος μονάδων στον Δείκτη Ισότητας Φύλου (57 μονάδες στις 100). Μάλιστα, 1 στις 3 γυναίκες έχει υποστεί κάποια μορφή έμφυλης βίας στη διάρκεια της ζωής της, ενώ οι ολοένα και συχνότερες γυναικοκτονίες τείνουν να μετατραπούν σε τραγική καθημερινότητα.
- Το υπουργείο και οι εποπτευόμενοι φορείς του βρίσκονται σε μόνιμο καθεστώς «κατεπείγοντος», με τους εργαζόμενους στα όρια της σωματικής και ψυχικής εξάντλησης, σε ένα ατελείωτο σισύφειο μαρτύριο, υπερβάλλοντας καθημερινά εαυτόν για να στηρίξουν τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, την ίδια στιγμή που βιώνουν τα αποτελέσματα της ακραίας υποστελέχωσης, αναξιοκρατία και την απαγόρευση συμμετοχής τους στους κύκλους του Ενιαίου Συστήματος Κινητικότητας.

Εν τω μεταξύ, ο λαός πληρώνει με το αίμα του για ιδιωτικές εταιρείες και συμβούλους αντί οι πόροι αυτοί να διατίθενται μέσω κοινωνικών παροχών σε όσους έχουν πραγματική ανάγκη. Επιπλέον, της περαιτέρω στελέχωσης των υπηρεσιών με μόνιμο προσωπικό προκρίνεται η πρόσληψη μετακλητών υπαλλήλων, στο πλαίσιο της συντήρησης ενός αέναου πελατειακού συστήματος. Είναι ενδεικτικό άλλωστε ότι στο Υπουργείο Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας η αναλογία μετακλητών προς μονίμους υπαλλήλους είναι περίπου 1 προς 3. Τα κενά σε υπαλλήλους «κουκουλώνονται» με αναγκαστικές μετακινήσεις υπαλλήλων, ακόμα και με βλαπτικούς όρους, χωρίς επαρκή τεκμηρίωση, βάσει υπηρεσιακών αναγκών, ενώ τμήματα λειτουργούν με 1 ή 2 υπαλλήλους. Η Υπουργός εδώ και 3 χρόνια απαξιού να συναντήσει τους εκπροσώπους των εργαζομένων τόσο του Υπουργείου, όσο και του ΟΠΕΚΑ και του ΕΚΚΑ.

Οι θέσεις ευθύνης στελεχώνονται αυθαίρετα με τη διαδικασία των αναθέσεων και όχι με κρίσεις, βάσει του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου. Όσον αφορά δε στην απουσία Οργανισμού, δηλαδή οργανωτικού και διοικητικού χάρτη του Υπουργείου, εκ του αποτελέσματος φαίνεται να εξυπηρετεί την πολιτική των μη προσλήψεων αφού δεν υπάρχουν καταγεγραμμένες ούτε θεσπισμένες οι κενές οργανικές θέσεις που απαιτείται να καλυφθούν για την εύρυθμη λειτουργία του. Το σχέδιο νέου οργανισμού που μας κοινοποιήθηκε πρόσφατα δεν ανταποκρίνεται ούτε στο πραγματικό αντικείμενο των υπηρεσιών, ούτε στις ανάγκες στελέχωσης, ούτε στον κοινωνικό αντίκτυπο των πολιτικών του Υπουργείου.

Ποιες προσλήψεις να γίνουν, όταν δεν υπάρχουν καν καταγεγραμμένες και θεσπισμένες οι κενές οργανικές θέσεις που απαιτούνται μετά τη συγκρότηση του Υπουργείου; Και ποιος να θέλει να διοριστεί στο Υπουργείο, να πληρώνεται με έναν μισθό που με το ζόρι καλύπτει τις ανάγκες του αλλά να δουλεύει για 3 ανθρώπους, ενώ γνωρίζει ότι το ενιαίο μισθολόγιο δεν εφαρμόζεται.

Οι αριθμοί είναι αποκαλυπτικοί και για τον βασικό βραχίονα προνοιακής πολιτικής και «ναυαρχίδα» του Υπουργείου, τον ΟΠΕΚΑ, που έχει μετατραπεί σε έναν συνεχώς επιδεινούμενης υποστελέχωσης «υπερ-οργανισμό» απονομής επιδομάτων και οικονομικών ενισχύσεων, χωρίς σοβαρή πρόβλεψη για πρόσληψη επαρκούς μόνιμου προσωπικού βάσει των αρμοδιοτήτων που συνεχώς αναλαμβάνει. Σήμερα στον Οργανισμό υπηρετούν 283 μόνιμοι υπάλληλοι (εκ των οποίων 7 αποσπασμένοι) και 92 εργαζόμενοι με τα Προγράμματα της ΔΥΠΑ (55-67) για το σύνολο των υπηρεσιών στη χώρα (Κεντρική Υπηρεσία και 9 Περιφερειακές Διευθύνσεις), που στηρίζουν προϋπολογισμούς κοντά στα 4 δισεκατομμύρια ευρώ και άνω των 2,5 εκατομμυρίων ωφελούμενων πολιτών.

Ένας Οργανισμός χωρίς Ενιαίο Μητρώο Δικαιούχων Επιδομάτων, δίχως Ενιαίο Κανονισμό Παροχών, με κενά διαλειτουργικότητας, που από την πανδημία και μετά, με την επίκληση των «έκτακτων συνθηκών», παίζει και τον ρόλο της «κάνουλας» που «γεμίζει» συγκεκριμένα «ποτήρια» - συγκεκριμένων ιδιωτικών εταιρειών που συμμετέχουν ήδη από το στάδιο του σχεδιασμού διαδικασιών, μέσα από τις οποίες θα κληθούν αργότερα να... συνδράμουν το έργο του. Χαρακτηριστικό δε ότι οι απευθείας αναθέσεις για το έτος 2023 έφτασαν το 1 εκατομμύριο ευρώ.

Οι δε υπάλληλοι του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΚΑ), που είναι εργαζόμενοι στην πρώτη γραμμή της κοινωνικής πρόνοιας και της υποστήριξης των πλέον ευάλωτων κοινωνικών ομάδων (άστεγοι, κακοποιημένες μητέρες, παιδιά κ.λπ.), βιώνουν επίσης απαξίωση των υπηρεσιών τους και ακραία υποστελέχωση αφού 1 στις 3 οργανικές θέσεις των υπηρεσιών τους είναι κενή. Την τελευταία πενταετία (2021-2025), μάλιστα, οι αποχωρήσεις εργαζομένων (45) ήταν περισσότερες από τις προσλήψεις (39), ενώ δεν εφαρμόζεται ούτε ο «κανόνας» της μιας πρόσληψης σε κάθε αποχώρηση. Το νέο καθεστώς δε των «εργολαβικών», δανεικών εργαζομένων μέσω εταιρειών συμβούλων, όχι μόνο δεν επιλύει προβλήματα υποστελέχωσης αλλά δημιουργεί εύλογα ζητήματα νομιμότητας.

Αυτή είναι η πολιτική της κυβέρνησης που διαχρονικά λειδορεί τον δημόσιο τομέα, τις υπηρεσίες του, παρεμβαίνει στη διοικητική ιεραρχία και καλλιεργεί τον κοινωνικό αυτοματισμό, στοχοποιώντας τους δημοσίους υπαλλήλους.

Υπηρεσίες που μισολειτουργούν για να υποβαθμίζονται τα δημόσια και κοινωνικά αγαθά, υπάλληλοι μετρημένοι στα δάχτυλα με μισθολογική υποβάθμιση, ενώ αλωνίζουν οι ιδιωτικές εταιρείες.

Με την απειλή του νέου αυταρχικού πειθαρχικού πλαισίου και την τιμωρητική αξιολόγηση στρώνει το έδαφος για την άρση της μονιμότητας. Με σκοπό να εξαλειφθεί οποιοδήποτε ανάχωμα ενάντια στη διαφθορά, την αδιαφάνεια και οποιοδήποτε εχέγγυο υπεράσπισης του δημόσιου και κοινωνικού συμφέροντος και των πολλών έναντι των λίγων.

Άραγε το εξαγγελλλόμενο νομοσχέδιο για την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου κρίσεων σε ποια κατεύθυνση κινείται;

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΑ ΓΙΑ

- Πραγματικές παρεμβάσεις προνοιακής πολιτικής για τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, με ουσιαστικά μέτρα, προγράμματα και επαρκή χρηματοδότηση.
- Άμεσες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού με πλήρη εργασιακά δικαιώματα και μονιμοποίηση των συμβασιούχων - Όχι στις εταιρείες εργολαβικών εργαζομένων.
- Εργασιακή εξασφάλιση των εργαζομένων του Προγράμματος της ΔΥΠΑ (55-67) μέχρι τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.
- Άμεση άρση του περιορισμού συμμετοχής στους κύκλους του Εθνικού Συστήματος Κινητικότητας.
- Οργανισμός για το Υπουργείο και τροποποίηση Οργανισμού ΟΠΕΚΑ που να ανταποκρίνονται στις υπηρεσιακές ανάγκες.
- Όχι στις αναθέσεις σε ιδιωτικές εταιρείες παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών.
- Στελέχωση των θέσεων ευθύνης με διαφανείς και αξιοκρατικές διαδικασίες / κρίσεις.
- Καθιέρωση μισθολογικής ενίσχυσης σε όλους τους εργαζόμενους του Υπουργείου και των εποπτευόμενων φορέων του.
- Ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς και επαναφορά 13ου και 14ου μισθού και σύνταξης.
- Τήρηση μέτρων ασφάλειας και υγιεινής στους χώρους εργασίας.
- Κατάργηση του νέου αυταρχικού πειθαρχικού δικαίου και της τιμωρητικής αξιολόγησης.
- Όχι στην άρση της μονιμότητας.

Με την ολοκλήρωση της συνέντευξης Τύπου αναγνώστηκε παρέμβαση του Πανελλήνιου Σωματίου Εργαζομένων στο Δίκτυο των Δομών της Γενικής Γραμματείας Ισότητας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Στην παρέμβαση αναλύθηκε η δεινή θέση από άποψη στελέχωσης στην οποία έχουν περιέλθει οι δομές που φιλοξενούν κακοποιημένες γυναίκες, δεδομένου ότι οι πάγιες και διαρκείς ανάγκες τους καλύπτονται από εργαζόμενους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου.

Στη Συνέντευξη Τύπου, όπου το «παρών» έδωσαν πολλοί εργαζόμενοι από το υπουργείο και τους εποπτευόμενους φορείς του, παρέστησαν απευθύνοντας χαιρετισμό και εκφράζοντας τη στήριξή τους με παρεμβάσεις ο Γιώργος Πετρόπουλος (μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ), οι Γιώτα Κίτσου και Ηρακλής Γκότσης (μέλη του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ), ο βουλευτής του ΚΚΕ

Μανώλης Συντυχάκης, η Σταυρούλα Παπαδημητρίου (Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Συλλόγων Υπουργείου Εργασίας – ΟΣΥΠΕ), η Μαρία Κοσμίδου (Ταμίας της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής – ΠΟΠΟΚΠ), ο Δημήτρης Περράκης (Πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων του Θεραπευτηρίου Χρονίων Παθήσεων Δυτικής Αθήνας του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Αττικής), ο Σύρος Κοσκοβόλης (Πρόεδρος της Πανελλήνιας Συνομοσπονδίας Ενώσεων Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας), η Ναυσικά Πρόκου εκ μέρους του Τμήματος Κοινωνικής Πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ – Προοδευτική Συμμαχία, η Δέσποινα Λογιάδου (Πρόεδρος της Ένωσης Γυναικών Ελλάδας και πρώην πρόεδρος του ΚΕΘΙ) και η Κική Πετρουλάκη εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Δικτύου κατά της Βίας.